

SLOVENSKI NAROD.

Inčeta vrak dom zvezar, iznosni naročilni in prazniki.
Inserati: Prostor 1 m/m × 34 m/m za navadne in male oglice 40 vin.,
za uradne razglate 60 vin., za poslano in reklame 1 K. — Pri naročilu
nad 10 objav popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znak za odgovor.

Upravnštvo "Slov. Naroda" in "Narodna Tiskarna" Knaflova
ulica št. 5, pritlično. — Telefon št. 90.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani in po pošti:	
v Jugoslaviji:	v inozemstvu:
celoletno naprej plačan	K 84— celoletno
polletno	42— polletno
3 mesečno	21— 3 mesečno
1	7— 1
	9—

Novi naročniki naj poslijo v prvič naročnino vredno 100 po nakaznič.

Na sami piščeni naročili brez poslatve denarje se ne moremo ozirati.

Upravnštvo "Slov. Naroda" Knaflova ulica št. 5, L. nadstropje
Telefon št. 34.

Bojne spremoma je podpisane in zadostno frankovane.
Rokopisec ne vrata.

Posamezna številka velja 40 vinarjev.

R političnemu položaju na Slovenskem.

(Iz nedeljskega tržinskega govora podpredsednik DK. posl. Adolfa Ribnikarja.)

Cisto na kratko se hočem dotednosti še političnega položaja na Slovenskem. Vrnivši se iz Beograda, sem načelno v slovenskih strankah precej drugačno razpoloženje, kot je bilo takrat, ko sem odhaljal v Narodno Predstavništvo. Na eni strani se je pojavilo v naši ožji domovini rovareni proti sedanju državnemu stanju, na drugi strani pa se je razvila vojna med strankami samimi. Nekateri slovenske stranke so se očvidno odločile, da delajo dvojno politiko, oficijelno in neoficijelno. Kadarko nastopajo stranke ali njih zastopniki oficijelno, so lojalne, koncilantne, miroljubne in najboljše volje pripomociti, da se čimprej dvigne naša mlada država iz težavnih porodnih bolečin. Tako nastopajo stranke in strankini zastopniki pri vladu v Ljubljani, tako v vladu in v Narodnem Predstavništvu v Beogradu. Po vseh in občinah pa so na delu stranski subverzivni elementi, ki rujejo kolikor mogoče skrivaj na vse mogoče načine in z vsemi dopustnimi in nedopustnimi sredstvi, da razvnamejo strasti ljudstva ter ga pripravijo na upor proti obstoječemu stanju države. V dokaz teh trditve hočem navesti samo nekaj slučajev.

Na shodu v Sevnici je žugal socialistični centralni vladni ssekari, motikami in piščolami. Socialistično časopisje piše za prevrat. Čim je vstopila v Narodno Predstavništvo socialistična stranka v opozicijo, je res izstopil socialist Korač iz ministrstva. Tudi so odložili socialisti vladno poverjeništvo v Zagrebu, a slovenski socialisti so kot zastopniki Jugoslovanske socijalne demokratske stranke vendarle še vedno ostali v ljubljanskih vladah, kjer imajo v rokah načajnejše resorte. Bodočnost bo pokazala, da li je bila pravilna katastrofalna taktika dr. Lemeževa, ki daje pobudo subverzivnim elementom ali ne. Meni se zdi politika sodr. Prepeluhu, ki bi najraje še naprej pozitivno sodeloval v vladah, za bodočnost socijalizma v Jugoslaviji srečnejša. S tako politiko in taktiko so dosegli dosegaj socialisti mnogo in veliko več, kar so kedad upali. Za odpravo socijalnih krivic, za poštene in nametno socijalno reformo so vse naše stranke. Ostreši nastop socialistov se v Jugoslaviji ne bo obnesel, ker je država v položaju zatreti vsak resnejši poizkus prevrata, ki bi spravil v nevarnost obstoj naša mlade države.

Tudi za SLS. je značilno, da je drugačna v Beogradu in drugačna doma, da je družačno neno oficijelno zastopanje in da so drugačni njeni pristaši. Časopis SLS. je sicer milijes kot socialistično, a nič manj huda ni njihova tajna in na pol javna gona na kmetih. Od mnogoštevilnih strani dobivamo poročila, da rujejo župniki celo na pričnički zoper popolno ujedinjenje in zoper dinastijo. Na shodu SLS. v Dobrepoljah je bila pred kratkim sprejeta rezolucija, v kateri se trdi, da je to, kar se godi danes v naši državi, absolutizem izza dni stare Avstro-Ogrske. Narodnega predstavništva ta rezolucija ne priznava, razven za priznavanje v konstituanto. Lahko bi našel več podrobnih slučajev, ki vse dokazujejo rovarenje pristašev SLS. zlasti proti Beogradu, a tako bodisi direktno, bodisi indirektno tudi proti narodnemu ujedinjenju in proti državi sami. Tako postopa SLS. doma med ljudstvom v istem času, ko vzdržujeva v Beogradu »absolutizem«, proti katemu nastopa dobrepolska rezolucija SLS. dva ministra SLS. Tako nastopajo najuglednejši člani SLS. v domovini takrat, ko so oficijelno zastopniki SLS. v Narodnem Predstavništvu najmirnejši parlamentarci, ki po lojalnosti prekašajo vse druge.

Prihajam še na naš medstrankarski boj. Strelja se že s težkimi topovi. Nikakor nočem zagovarjati vsega, kar se je med tem časom pojavit v okvirju JDS. Iz poročil o delovanju posameznih agitatorjev SLS. ter iz časopisa, za katero je odgovorna SLS. pa posnamen, da se hoče uvesti proti naši JDS. isti način boja, kot je bil v navadi pred vojno. Na celi črti se je uvedla sistematična vojna proti »liberalcem«, o »liberalizmu« pa pišejo, da hoče oportati ljudi vere, da hoče vrči iz žole križ in vero-

uk, da hoče razreti z razporoko rodinsko srečo ter da hoče zaslužniti z materializmom in kapitalizmom vse. »Liberalci« so krivi tudi svetovne vojne in vsega gorja, ki se je rodilo iz nje. Obžalujem SLS., da hoče za vsako ceno tudi v Jugoslaviji bojevati političen boj v imenu kulturnega boja, kakor je tudi obžalovanja vredno, da se je vnel z vso srditostjo političen boj v času, ko je domovina še v veliki nevarnosti. Pričakoval sem, da se bo mogla naša ožja domovina obvarovati kulturnega boja, če ne za vedno, pa v najslabšem slučaju vsaj za prihodnjih deset do petnajst let ter mesto medsebojnemu klanjanju posvečati vse sile napredku in vstvarjenju države. Zdi se mi, da se nekateri gospodje okoli SLS. nikakor ne morejo vživeti v nove razmere. Pozabljajo, da je vojna izrevolucionirala duhove — in njim v prilog gotovo ne — da je glavna opora stare SLS. — zaslomba Dunaja z vsem prestižem pokrajinske cesarske in avtonome deželne oblasti — izpodnešena. Končno nočeo uvideti, da je SLS. v Jugoslaviji le manjša politična sila, ki je zastopala predstavništvo v in na bodoče ona prekrbjuje tistih 30.000 prebivalcev, ki spadajo v ubožno akcijo. Gospod Kocmür lahko celo vodstvo prevzame, bojimo se pa, da bo čez nekaj mesecov doživeva socialno demokratična stranka shode, na katerih bodo govorilki g. Kocmür ravnino tako neusmiljeno trgal, kakor je on nas trgal zadnjo nedeljo. Inventar se lahko vsak dan napravi, zaloge pa tako niso prevelike, tako da se v par dneh lahko vse izroči novim aprovizačnim gospodarjem. Ta ponudba je čisto resna, in prosimo vlogo in pa posebno tudi povrjeništvo za socijalno skrb, da se o njej brez odloga posvetujeta!

Dr. L. T.

Na stražo.

Celje, 13. aprila 1919.

Stranka jugoslovanskih socijaldemokratov se pojavila in začela nastopati. Kot odkritorski priatelji vsake zdrave organizacije v našem narodu, pozdravljamo iskreno to gibanje v dejavnosti. Saj je bilo Celje in Celjska industrijska okolica v tem pogledu silno zamenjarjena. V predvremenem času da o času vojne niti ne govorimo, je bil slovenski delavec pokoren hlapec nemškega kapitala in najhvaležnejši material, na kojem slonela trhla stavba celjske nemškatarije.

Z državnim preobratom je postal slika druga. Gradec in Dunaj sta izgubila za nas svoj pomen, jugoslovanska socijaldemokratična stranka, ki je bila poprej le formalno samostojna, se je moralna tudi resnično razločiti od Grada, dasi to večini voditeljev te stranke tako v Celju kakor v Mariboru ni ravno prijetno. Ce kedaj, se baš danes ne da z golo negacijo spraviti iz sveta našodnatega vprašanja, ki tvori bistven del v tvorbi novih, mladih držav, ki so nastale na razvalinah stare Avstro-Ogrske.

Stranka JSDS. ki je ob izbruhu in v celem poteku svetovne vojne na višji ukaz iz Berlinja in Dunaja pokorno sedovala v boju za zmago nemškega imperializma, je doživelna kmalu po razsulu starega sistema prvo veliko razocaranje: na našem jugu je nastala mesto republike — demokratična monarhija, mesto kaosa in nereda, urejenosti in stroga disciplina. Nemški upravi, da bo eventuelna meja med slovenskim jugom in nemškim severom, tvorila Sava, so sli po vodi, ukloniti se je moral Celje in podati se je moral Maribor. Vse to je šlo dosti hitro. Sporedno s tem pa zasedlimo tesno fuzijo vseh razocaranj in nezadovoljnih nemških elementov s stranko naših socialistov, oboje druži in veže nezadovoljnost, odpor in volja sejati nezaupanje in begati narod. Ni nas strah tega pojava, nočemo slikati hudiča na steno, pribiamo pa to dejstvo, ki kaže vso negativnost te zvezne in absolutno pomaganje one lojalnosti, ki jo od vseh stranke napram mladi državi danes zahtevamo.

Uverjeni smo, da mora slediti politični revoluciji, ki jo je rodila svetovna vojna in njen polom nuno socialnega revolucioniranja. V ospredju vseh notranjih vprašanj stoji danes še vedno vprašanje prehrane. Kako dobiti neobuhodno potrebna živila in obliko in to datih 70% naroda po takih cenih, da si jo more malo Slovki tudi plačati. Večina naroda je na koncu možnosti, da danes v večji gospodarski odvisnosti in bedi, ko da poprej, od tod tudi ona bolestna vznemirjenost, ono obupno razpoloženje, ki še sicer čaka in upa v tolažilne besede, ki na meji že na prve pojave revolucije. Pri vsem tem pa opažamo, da gre življenje volnih časov in vojne dobiti karstva nemoteno svojo živlico pot dalje. Pravčna oddaja v vojni pridobljenega premoženja te tako nima zahteva treptih mas, da je vsako nadaljnje odlašanje največja nevarnost za požar, ki grozi vpepeliti svet.

V tej strašni bedi srednjih stanov ležijo korenine prave »boljševiške nevarnosti in ne v tem onem a priori hujšanju, ki ga uganja brezvestnodemogovščino. Ako danes državni uradniki in nameščenci še vzdržijo in še čakajo, je prisovati samo dejstvo, da se zavedajo velike svoje dolžnosti in odgovornosti napram državi. Ali preveč napet lok poči, samo da gotove meje je to šlo, predno pa človek z rodbino vred pogrebe, postane nebrzdana zver, ki išče izhoda in rešitev za vsako ceno.

Jugoslovanskemu narodu.

Pariz, 11. aprila.

Ze peti mesec zboruje v Parizu mednarodna mirovna konferenca, katere nalogi je podati človečanstvu nove moralne osnove življenja in napredka ter ustvariti nov red človeške družbe, zjednjene v neodvisnih narodnih državah, temeljene na principih pravice, svobode in znanosti. Velike so bile naše, katerih je bolj jugoslovanski narod na mirovno konferenco. Brezmejno zaupanje v predsednika velike severoameriške republike, Woodrowa Wilsona, kakor tudi v zaveznikih, ki so tekmo vojne sprejeli in odobrili temeljne točke Wilsonovega programa, objavljenega v njegovih slovečnih poslanicah, viljo je v srcu Jugoslovjan trdno prepričanje, da prinese pariška konferenca našemu narodu to, kar najbolj potrebuje po izvršenem osvobожenju: Rešitev teritorialnega vprašanja v zmislu pravične primembe principa o samoodločevanju naroda. Edino po pravčini in nepristranski rešitvi tega vprašanja zmore naš narod posvetiti svoje sile izključno materialnemu in moralnemu napredku naše nove svobodne države ter postati vreden in koristen član Zveze Narodov.

Še ni padla končna odločitev o naših zahtevah, še vedno visimo med upom in strahom, ali celo potek razprav na mirovni konferenci ne prispodbije, da imperializem še ni mrtev, in da zmaga Pravice in Resnice še ni končno izvajena. Mirovna konferenca, ki bi imela biti vrhovno in nepristransko razsodilje o pravilih in potrebah vseh narodov, malih in velikih, izpremenila se je v vojni tribunal z magovalec, kjer krojilo velike države usodo narodov po svojih interesih in simpatijah. Woodrow Wilson, upanje in nadaljnje trpečega človečanstva, ni podprt niti od strani Amerike tako soglasno, kakor bi to zahteval veliki čas, v katerem živimo, in važnost misije, ki jo preveč. Naše stalische je ob tem razmerah skrajno težavno, in samo kak nepričakovani dogodek ga more poboljšati.

Stranka JSDS. ki je ob izbruhu in v celem poteku svetovne vojne na višji ukaz iz Berlinja in Dunaja pokorno sedovala v boju za zmago nemškega imperializma, je doživelna kmalu po razsulu starega sistema prvo veliko razocaranje: na našem jugu je nastala mesto republike — demokratična monarhija, mesto kaosa in nereda, urejenosti in stroga disciplina. Nemški upravi, da bo eventuelna meja med slovenskim jugom in nemškim severom, tvorila Sava, so sli po vodi, ukloniti se je moral Celje in podati se je moral Maribor. Vse to je šlo dosti hitro. Sporedno s tem pa zasedlimo tesno fuzijo vseh razocaranj in nezadovoljnih nemških elementov s stranko naših socialistov, oboje druži in veže nezadovoljnost, odpor in volja sejati nezaupanje in begati narod. Ni nas strah tega pojava, nočemo slikati hudiča na steno, pribiamo pa to dejstvo, ki kaže vso negativnost te zvezne in absolutno pomaganje one lojalnosti, ki jo od vseh stranke napram mladi državi danes zahtevamo.

V teh težkih dneh, ko preživlja narod svojo najbridejšo preizkušnjo, smatrajo Jugoslovjan iz okupiranega jugoslovanskega ozemlja za svojo dolžnost pojasnit naši javnosti težak položaj, v katerem se nahaja naše vprašanje, in povedati narodu, da mora biti pripravljen na vse. Zamolčati to, pomenilo bi dvomiti o politični zrestoti naroda, ki je umetno ohraniti skozi stoletja političnega suženjstva svojo narodno individualnost in ki je znan v odločilnem trenutku prfbriti svojo svobodo. Prepričani smo, da resnica, kakor je ona trpká in brida, ne vnesne obupu in malodusja v naše vrste. Nasprotno, uverjeni smo, da ona v našem narodu, hrepenečem po življenju in vsestranskem razvoju, izkaljenem v stoletnih borbah, novo navdušenje, nove sile in odločnost boriti se do končne zmage, ki mora privesti narodu, ki se bo pravico. Dalmacija, hrvaško Primorje, Istra, Trst in Otrica, biseri jugoslovanske države, so naše zemlje, plavi Jadran je naše morje in ni je sile, ki bi zamogla izbrisati ljubezen do teh krajev iz src vseh Jugoslovjan. Ti kraji bodo morali biti naši, drugače so Jugoslovani obsojeni na životarjenje, nevredno svobodnega naroda in na počasno umiranje, ti kraji bodo naši, ker to zahteva naša pravica, naš narod, naša živilska potreba in pa neukrotljiva sila naroda, ki je vajen boriti se in umiriti za svoja pravila.

Z zaključkom mirovne konference stopimo v novo fazo našega narodnega in državnega življenja in v novo fazo naše borbe, za integrirato našega ozemlja. Ta nova doba ne sme najti naš narod neprispodbilen. Mi, Jugoslovani iz zasede-

nega ozemlja slovesno obljubimo, da smo pripravljeni na vse, tudina skrajne žrtve, da dosežemo neodvisnost in svobodo celokupnega jugoslovanskega naroda v njegovih integralnih naravnih in narodnostnih mejah. Ne delamo nikake razlike med posameznimi deli našega troimenjega naroda, niti med posameznimi kraji našega ozemlja. Vsak kos našega ozemlja je kos našega narodnega telesa. Hočemo pa, da to prepičanje prešine vse Jugoslovane, ker edino v medsebojni ljubezni, solidarnosti in edinstvu leži poroštvo našega končnega uspeha. Želimo, da postane naš program last celega jugoslovanskega naroda. Sedaj ni več časa za ozkoršno politiko lokalnih interesov, temveč vsak domora prispete po svojih močeh k zgradbi in ureditvi skupnega jugoslovanskega doma. V močni nerazdružljivi vezi, temelječi na duhovnem edinstvu našega naroda, v skupnem in smotrenem sodelovanju na narodnem programu leži najlepša moč, katero bodo zamogli podati svobodni Jugoslovani svojim bratom, trpečim pod tujim suženjstvom.

V treznom, discipliniranem in sistematičnem delovanju, v neomajeni veri v zmago pravice, v koncentraciji vseh narodnih sil, v potestnosti vsega našega javnega in zasebnega življenja, ki bodo dobročinstvo našega naroda, v skupnem zgodovinom in poznamenju našega umikanja pred silo. Izgine naš vse to, kar kali javno življenje, kar krši slog, kar zmanjšuje našo zmago.

Primorje in Dalmacijo bomo v prvi vrsti rešili, ako bodo celokupni narodni predstavniki vsi poslanci iz Slovenije, Banovine

edaj nastavljenega pri državni železnični v Ljubljani. Predložena je bila vabila, ki so jo podpisali Golob, Omačen ter poštarica Jelena Lenassi, da je Brinsek čitajoč brzojavke korespondenčnega urada delal zaničljive opazke, zlasti povodom zavzetja Beograda po avstrijskem vojaštvu, ko so morali razobesiti slovensko trobojnicu skozi tri dni na občinski hiši v Podgradu. Brinsek je bil takoj poklican v vojaško službovanje. Uvedena je bila proti njemu preiskava in končno je bil obojen na eno leto garnizijske ječe. Pri reviziskem procesu je vendar zmaga pravica in Brinsek je bil, ko je bil že jeden mesec v ječi, popolnoma opravljen, vendar je izgubil svoj vojaški čin. V istem času je nastala govorica v Podgradu, da pride še jedna oseba na vrsto (misli se je na obč. upravitelja Petriča). Takrat je bil v Podgradu davčni upravitelj Ferdo Vodopivec, nadušen narodnjak. Slišal je govoriti o novi žrtvi, ki si jo nameravajo izbrati denuncianti in ker je bil živčno bolan, si je domišljal, da bo ta žrtvov on. V tej bolni domišljiji je zdvojil in izvršil — samomor. Zapustil je mlado ženo z dve ma otročičema. To je samo nekaj žrtvorožnika Goloba in njegovega pomagača Omahna! Ali ve za te Golobove zločine orožniško poveljstvo? Ako ve, kako ga more še nadalje trpeti v svoji službi. Ali je res, da velja pri orožništvu načelo, da se drži v službi v prvi vrsti tiste, ki so bili poprej stebri avstrijske in najpodleži ovaduhu? Pričakujemo odgovora in — dejan!

Stalno gledališče v Splitu. Doseganje splitsko dilektantsko gledališko društvo je prenehalo in nastalo je stalno jugoslovansko društvo, ki bo za sedaj gojilo samo drama. Organizacijo in upravo bo vodil g. Gavrilović iz gledališča v Osjeku. Baje bo angažiranih tudi par dobrih igralskih sil iz Zagreba.

Na mej. Ljubljanski dopisni urad po roča z dne 14. aprila ob 11. dopoldne iz uradnega vira: Dne 13. aprila so Nemci streljali z artillerijo v odsek Dravograd, s strojnicami v odseku Pliherk. V odseku Labud so Nemci obstrejali z lako in težko artillerijo tri vasi na južnem bregu Drave. Načrti artillerija je odgovarjala na Labud. V odseku Dobrava so napadli Nemci in streli s topništvom na Ovšenice, Orljico vas in Brunndorf. Nemški napad ni uspel. Naši imajo dva ranjence.

Italija.

Položaj. LDU. Chiasso, 9. aprila. (C. T. U.) V Italiji se opaža v zadnjih dnevih velik očviden preobrat v javnem mišljenju, kojega dejstveni obseg čutijo zunanj in notranji politiki dežele. Spoznanje dejstva, da preti tudi Italiji vsled nadaljnega premišljenega zavlačevanja mirovnega sklepa po Franciji in Belgiji, nevarnost, da zoper izgubi uspehe, ki jih je izvojevala v svetovni vojni, je Italijane iztreznila iz opojne vrogljavice zmagne tako, da sedaj odklanjajo slediti prepnetim zahtevam Francije in Belgije. Italijani sacro egoizmu stremi za tem, da zadobi čim več veljavje svojih zahtev, ne da bi se le kolikaj oziral na Francijo. Nujni nakup vseh avstrijskih ladijskih delnic po italijanskem konzorciju, se je izvršil samo radi tega, da preprečijo zasego vsega ladijskega prostora avstrijskih paroplovnih družb po Franciji kot odškodnino za potopljeno tonzato *Regina* vojne podmorskog čolnog. Tako hoče danes Italija zoper paktirati z Nemško Avstrijo in to raje kakor z nepriljubljeno sosedo Jugoslavijo. Po poročilih iz dobro poučenih krogov v Rimu je opažati znake približevanja Italije bivšemu zveznemu sodrugu, Nemčiji. Italijani dajo prednost poštenemu značaju Nemčije, ki sicer trenutno nudi samo malenkosti, pred trajnimi poizkusi ločitve, sicer zmagovalno, vendar pa tudi stete Francije. Z odmikom od Francije in s tem spoljstvo z anglo - saksionsko kraljestvo, si obejajo merodajni italijanski krog veliko za odpor proti vedno bolj narascajoči nevernosti revolucije in boljševizmu. S tem pa prihaja vedno prepozno, kajti danes se je vsled težkega notranjega položaja dežele, delanemožnosti, poleg tega pa populnega pomanjkanja surovin in premoga in vsed spremnega agitacije razpoloženje v ljudstvu tako poslabšalo, da se mora brez pogojno računati s preveratom. Zavlačevalni potek pariških pogajanj, ki Italiji od dne do dne množi žrtve, ne da bi s tem bilo zajamčeno priznanje njenih zahtev, je seveda dobrodošla voda na milij Italijanskih strank levic, katere ta položaj tudi primerno izrabljajo. Cenzura, ki je danes strožja, kar za časa vojne, se trudi sicer, da prikriva napram inozemstvu pravo razpoloženje Italijanskega ljudstva, ali na dejstvo, da je preobrat v Italiji samo še vprašanje časa, ne more izpremeti ničesar.

Dnevne vesti.

Pri eksploziji v viaku št. 510 med Zidanim mostom in Sevnico dne 12. aprila 1919 so se posrečili: Neznan ženska je ubita. Ranjeni leže v bolnišnici milosrdnih brača v Zagrebu: 1. Juraček Adam, 40 let star, posestnik, Vukovar; 2. Radoglavčić Lazo, 25 let star, trgovec, Dol. Lapac; 3. Majcen Andro, 35 let star, elektrotehnik, Zagreb; 4. Kos Adolf, 30 let star, trgovec, Maribor; 5. Bachu Karlo, 29 let star, poljedelec, Zagreb; 6. Kos Adam, 30 let star, trgovec, Št. Lovrenc na Ptujskem polju; 7. Stojadinović Hranislav, 40 let star, nadkonobar, Beograd; 8. Nendorfer Stanislav, 40 let star, posestnik, Zlatar; v posadni bolnišnici v Zagrebu ležijo: 9. Stropnik Dragotin, kapetan - intendent št. obm. vojn. nov. Maribor; 10. Kos Juraj, 24 let star, trgovec, Zagreb; v bolnišnici v Brežički ležijo: 11. Petrič Franc, 30 let, oficijal poštn. ček. urada v Ljubljani, umri dne 13. aprila 1919; 12. Petrič Celestina, žena zgoraj imenovana; 13. Golob Franc, 35 let star, orožniški stražnjošte pri viš. povelji, v Ljubljani; 14. Stojsavlevič Dušan, 49 let star, upravitelj polj. poslovnice v Splitu; 15. pl. Petkovč Alojz, 32 let star, kagelan pri

16. pošpolku v Belovaru; 16. Barbot Franjiča, 36 let, posetnica v Zagrebu, Šenova ulica 23; 17. First Lavor, 58 let, tovarnar v Belovaru; 18. Fotes Avgust, 31 let, trgovec v Kutinu; 19. Cok Andrej, uradnik, aspirant juž. železa v Rajhenburgu; 20. Koman Ida, 21 let starca, kontoristinja v Spod. Šiški (lahko ranjena).

Kako je to? Nači meje so hermetično zavzorne proti Avstriji. Naši državljanji so moreno le z največjimi težavami izvajavati dovoljenje za potovanje v Avstrijo in naši imajo še tako nujne posle. Treba je vseh mogočih legitimacij in dokumentov, ki jih je treba dobiti celo stalno mesto le s privoljenjem južne železnice: priljuti je treba krstni list, domovinski list, kratek curriculum vitae s sprejetimi o studijih in dosedanjem službovanju. Nasloviti se morajo prošnje na administrativno ravnateljstvo na Dunaju ter oddati do včetega 25. aprila 1919 pri personalnem oddelku obratne nadzorništva Južne železnice v Ljubljani (Vojška ulica), kjer se dober tudi vsa nadaljnja pojasnila. O fizični sposobnosti kompetentov bo oddal svoje mnenje sanitarni konzulent gospod dr. Ivan Geiger, železnični zdravnik v Ljubljani.

Imenovanja pri južni železnici. Imenovani so: višji revident in postajenčnik v Logatu Franc Vidic transportnim kontrolorjem pri obratnem nadzorništvu Ljubljana, eksponiran v Mariboru; višji revident v Ljubljani Rudolf Jakob postajenčnikom v Celju; višji revident Štefko Rainer postajenčnikom v Rajhenburgu in revident Jožef Grilc postajenčnikom v Poljanah.

Komisija za preskrbo vračajočih se vojnikov v Ljubljani se je preselila s Turčkega trga št. 4 v Gradische št. 4 v Luckmannovo hišo, vhod z vogala proti Nunske cerkvi.

Kaj pa to pomeni? Ze pred dobrimi štirinajstimi dnevi je celokupna deželna vlada v Ljubljani odrekla poverilo nemškim notarjem. Uradovanje nemških notarjev preneha z dnem razglasitve tozadnevladne naredbe v Uradnem listu. Ta naredba pa do danes še ni bila objavljena. Prav umestno bi bilo, če bi se celokupna deželna vlada v Ljubljani pobrizala, kje leži sedaj naredba in zakaj se ne izvrši. Ce nemški notarji okrog vlade lažijo, all to pomaga.

Notariat. V Ljubljani je bilo dosedaj 5 notarijev, in sicer 4 Slovenci in 1 Nemec. Vsi so imeli izmed vseh naših visokošolcev najbolj pozabljeni, čeprav jih študira tam okoli 100 iz vseh krajev naše domovine. Stiki z domovino so pretrgani, vladne podpore absolutno ne zadostujejo, naš denar v češkoslovaški državi še nima kurzne vrednosti, stanovanjska beda je ista kot v Pragi, a prehranjevalne razmere še dočka slabše. Da vsaj deloma odpomore tudi bedi, je ustavilo jugoslov. ak. dr. »Jugoslavija« v Brnu odbor, ki je prevzel našo ustanoviti in vzdrževati jugoslovansko akademijo menzo v Brnu. A brez gmočne pomoči javnosti dajoča samo ne more urešniti svoje ideje. Obračamo se zato in v čim več meri podpira menzo naših brnskih tehnikov. Jugoslavija je brez inženirjev, a naš tehnični naračaj je na tem, da radi bude opusti nadaljnje študiranje. Za jugoslov. ak. menzo v Brnu nabralo se bo po zbirnih polah; direktori darovi pa naj se vpošljajo. Obrni banki v Zagrebu na račun ak. dr. »Jugoslavije« v Brnu preko tamošnje Živnobanke. — Akademično udruženje »Jugoslavija«, Češka teknika, Brno.

Kolportaža. Splošno se toži, da imamo precel brezposelnih ljudi in vendar se nudi marsikom lep zasluzek s prodajo časopisov. Ženske in moški, sosebno pa invāliidi naj bi se posvetili temu izdatemu zaslužku, ki je pač poštenje nego pa molečavati za razno brezposelno podporo, ali pa prosačiti od hiše do hiše. Ni treba, da se kolporter posveti le enemu listu. V Ljubljani recimo zdrži lahko kar 3 liste: zjutraj »Slovenca« in »Jugoslavijo«, popoldne pa »Slovenski Narod«. Ako vsacega lista pruda le sto komadov, zasluzi na dan 21 klon z lahko brez posebnega truda. Pa tudi v drugih mestih je prilika za ta zaslužek. Recimo Kamnik. Novo mesto, Maribor, Celje, Vrhnika itd. Vsa pojasnila v tem ožiru daje uprava »Slovenskega Naroda« v Ljubljani.

Povlašanje voznih tarifov. Ministrstvo saobračaja je dovolio južni železnični z ozirom na njene finančne razmere in sedanje gospodarske odnosnje dvesto vagonje vseh lokalnih tarifov za proge v območju kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev. To povlašanje stopi v veljavno po dnevu 18. t. m. Listke za proge in peronski listki, ki so se že izdali za tekoče leto, ostanejo v veljavnosti brez doplačila. Z istim dnevom se uvede tudi frankiranje pri poslužitvah v inozemstvu in sicer je frankirati pristojbine do namembne postaje, če je to postaja južne železnice, najmanj pa do vseh prehodnih inozemske postaje južne železnice.

Navodilo za potne liste v zasedeno ozemlje. Predstojništvo ententnega odpolnivstva v Ljubljani je izdalo sledje navodilo za potne liste: 1. Kdor želi potovati v zasedeno ozemlje, naj vloži nekolekovo prložilo s sliko. V prošnji naj navede razlage, radi katerih biva v Sloveniji in zakaj hoče potovati. 2. Odpolnivstvo uraduje vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — od 9. ure dopoldne do 2 ure popoldne v Pražakovici ulici št. 3, I. nadstropje. 3. Prošnje se ne rešijo takoj, ampak čez nekaj dni, ker mora odpolnivstvo prepričati o resničnosti v prošnji navedenih razlogov. V slučaju ugodne rešitve, dobi stranka prložilo v času od 4. do 5. ure popoldne. Prošnje za potovanje »tie in nazaj« izdaja odpolnivstvo le v zelo važnih in nujnih razlogih. — Kdor prosi za potni list, naj v prošnji navede: 1. Ime in priimek. 2. Rojstno leto. 3. Kraj bivališča. 4. Kraji, kamor misli potovati. 5. Vzrok potovanja. Prošnji naj dostavi lastno sliko ali kako listino v dokaz istovetnosti. Naslov: Predstojništvo ententnega odpolnivstva v Ljubljani, Pražakova ulica 3, I. nadstr. Do 20. ali 21. ostanje moje zaprite. V tem času ni dobiti potnih listov. Izvzemši v izvredno nujnih slučajih.

Ne gre nam v glavo, da ima glavno besedo pri izdajanju potnih listov v inozemstvo mož, ki je pod Avstrijo igral veliko vlogo pri zgodnjem položaju dežele, delanemožnosti, poleg tega pa populnega pomanjkanja surovin in premoga in vsed spremnega agitacije razpoloženje v ljudstvu tako poslabšalo, da se mora brez pogojno računati s preveratom. Zavlačevalni potek pariških pogajanj, ki Italiji od dne do dne množi žrtve, ne da bi se zajamčeno priznanje njenih zahtev, je seveda dobrodošla voda na milij Italijanskih strank levic, katere ta položaj tudi primerno izrabljajo. Cenzura, ki je danes strožja, kar za časa vojne, se trudi sicer, da prikriva napram inozemstvu pravo razpoloženje Italijanskega ljudstva, ali na dejstvo, da je preobrat v Italiji samo še vprašanje časa, ne more izpremeti ničesar.

Pri eksploziji v viaku št. 510 med Zidanim mostom in Sevnico dne 12. aprila 1919 so se posrečili: Neznan ženska je ubita. Ranjeni leže v bolnišnici milosrdnih brača v Zagrebu: 1. Juraček Adam, 40 let star, posestnik, Vukovar; 2. Radoglavčić Lazo, 25 let star, trgovec, Dol. Lapac; 3. Majcen Andro, 35 let star, elektrotehnik, Zagreb; 4. Kos Adolf, 30 let star, trgovec, Maribor; 5. Bachu Karlo, 29 let star, poljedelec, Zagreb; 6. Kos Adam, 30 let star, trgovec, Št. Lovrenc na Ptujskem polju; 7. Stojadinović Hranislav, 40 let star, nadkonobar, Beograd; 8. Nendorfer Stanislav, 40 let star, posestnik, Zlatar; v posadni bolnišnici v Zagrebu ležijo: 9. Stropnik Dragotin, kapetan - intendent št. obm. vojn. nov. Maribor; 10. Kos Juraj, 24 let star, trgovec, Zagreb; v bolnišnici v Brežički ležijo: 11. Petrič Franc, 30 let, oficijal poštn. ček. urada v Ljubljani, umri dne 13. aprila 1919; 12. Petrič Celestina, žena zgoraj imenovana; 13. Golob Franc, 35 let star, orožniški stražnjošte pri viš. povelji, v Ljubljani; 14. Stojsavlevič Dušan, 49 let star, upravitelj polj. poslovnice v Splitu; 15. pl. Petkovč Alojz, 32 let star, kagelan pri

razpisuje s tem dvoje mest železničkih zdravnikov v Ljubljani. Kompetenti morajo biti doktorji vsega zdravilstva ter fizično sposobni za službo. V prošnjih naj navejajo, ako imajo že kako stalno mesto, ter podajo izjavlo, da bi v bodočem poleg železnične službe sprejeli tako drugo stalno mesto le s privoljenjem južne železnice: priljuti je treba krstni list, domovinski list, kratek curriculum vitae s sprejetimi o študijih in dosedanjem službovanju. Nasloviti se morajo prošnje na administrativno ravnateljstvo na Dunaju ter oddati do včetega 25. aprila 1919 pri personalnem oddelku obratne nadzorništva Južne železnice v Ljubljani (Vojška ulica), kjer se dober tudi vsa nadaljnja pojasnila. O fizični sposobnosti kompetentov bo oddal svoje mnenje sanitarni konzulent gospod dr. Ivan Geiger, železnični zdravnik v Ljubljani.

Kaj je to? Nači meje so hermetično zavzorne proti Avstriji. Naši državljanji so moreno le z največjimi težavami izvajavati dovoljenje za potovanje v Avstrijo in naši imajo še tako nujne posle. Treba je vseh mogočih legitimacij in dokumentov, ki jih je treba dobiti celo stalno mesto le s privoljenjem južne železnice: priljuti je treba krstni list, domovinski list,

razpisuje s tem dvoje mest železničkih zdravnikov v Ljubljani. Kompetenti morajo biti doktorji vsega zdravilstva ter fizično sposobni za službo. V prošnjih naj navejajo, ako imajo že kako stalno mesto, ter podajo izjavlo, da bi v bodočem poleg železnične službe sprejeli tako drugo stalno mesto le s privoljenjem južne železnice: priljuti je treba krstni list, domovinski list, kratek curriculum vitae s sprejetimi o študijih in dosedanjem službovanju. Nasloviti se morajo prošnje na administrativno ravnateljstvo na Dunaju ter oddati do včetega 25. aprila 1919 pri personalnem oddelku obratne nadzorništva Južne železnice v Ljubljani (Vojška ulica), kjer se dober tudi vsa nadaljnja pojasnila. O fizični sposobnosti kompetentov bo oddal svoje mnenje sanitarni konzulent gospod dr. Ivan Geiger, železnični zdravnik v Ljubljani.

Bogunski sovet. Te dni so imeli begunci iz vseh krajev zasedenega ozemlja sestanek v gostilni Zlatorog v Ljubljani. Posvetovali so se, kako bi si izboljšali svoje žalostne razmere. Rezultat posvetovanja je bil ta, da so izvolili izmed sebe odbor — sovet — ki šteje devet članov. Ta odbor se bo skupno s posredovalnim uradom za begunce v Ljubljani in se z tremi člani, zastopniki deželne vlade, bavil z vsem begunkini vprašanjem. V ta namen so begunci sklenili vseč resolucij in jih odpolali na dejelno vlado.

Zveza trgov. nastavljencev na slovenem ozemlju vabi vse one člane, kateri so se vpisali v srbo-hrvaški kurz, da se udeleže pouka v sredo, dne 16. t. m. od 8. do 9. ure zvečer v realki, prvo nadstropje (gem. rim. salinica, desno). Pouk se bodo vršili odslej redno vsako sredo in soboto. Obenem se vabijo vse oni člani, kateri se dosedaj še niso vpisali, da se takoj vpisajo. Odbor.

Slovenko zdravniško društvo vabilo je v Ljubljani na zemljivoj utri, v sredo ob 8. zvečer pri Traunu na Glini. Predpredaja vstopnic v trgovini Uran na Glini.

Slovenko zdravniško društvo vabi vse svoje člane na sestanek dne 15. aprila ob 5. popoldne v hotelu Union v rožičah. Sestanka se udeleže gosp. prof. dr. Čačović iz Zagreba in so še posopeči vabljeni k sestanku ljubljanskih gospodarstvenih kirurgi.

